

Kegyelem és felelősség

Radu Gavriluț

Elhangzott: 2023. január 14-én Pilisborosjenőn

Nagyon furcsa idöket élünk. Nagyon sok mozgalom és irányzat van, és nem tudjuk, hogy merre menjünk. Ilyen sok irányzat között könnyen eltévedünk. Honnan tudhatjuk meg, hogy a helyes úton járunk-e? Ábrahám el kellett, hogy menjen Kánaán földjére? Igen, természetesen. Amikor elérkezett Kánaán földjére, tudjátok, hogy mit talált ott? Éhséget. Feltehetette volna ezt a kérdést: Uram, hát ide vezettél engem, ahol éhség van? Gondoljátok, az ott lakók nagyon örültek neki, amikor Kánaánba ért? Nagy gazdagsággal érkezett, és nagy területet foglalt el.

Honnan tudhatjuk, hogy oda, ahova mennünk kell, az a Szellemnek a munkája? Honnan tudhatjuk meg ezt? Ha ez nem lesz számunkra élet-halál kérdése, akkor soha nem fogunk erre választ kapni. Természetesen, sok olyan dolog van, amit tanulmányoznunk kell, de szeretném elmondani azt, hogy ahová menned kell, az nem az a hely, ahol sok csodát tesznek; nem olyan hely, ahol te nagyon jól érzed magad. Hanem az eszköz, ami által a Szent Szellem munkálkodik, ahol az Ő igazi munkája kezdődik - mi ez az eszköz? KRISZTUS KERESZTJE. Ez az eszköz, amelyet a Szent Szellem felhasznál ahhoz, hogy valóságosan munkálkodjon.

~ ~ ~

Amikor az Úrhoz tértem, egy olyan gyülekezetben tértem meg, ahol nagy hangsúlyt fektettek a kegyelemre. Nem azt mondom, hogy ez rossz dolog. Az a gyülekezet nagy hangsúlyt fektetett a kegyelemre, de nem esett szó a felelősségről. A kegyelem nem működik felelősségvállalás nélkül. A kegyelembe önmagába bele tartozik a felelősség. És abban a csoportban, akikkel én együtt voltam, megláttam valamit, amit az Úr Jézus mondott a zsidóknak: "Hányszor akartam összegyűjteni a gyermekeidet, ahogyan a tyúk szárnyai alá gyűjti a csibéit, de ti nem akartátok!" (Lk 13,34). Lehetséges az, hogy az Úr akar valamit, és mi nem akarjuk? Megtehet Ő mindent a mi életünkben, amit Ő akar? Ez a probléma. Ő ezek szerint a törvényszerűségeket munkálkodik. "Nem is tett ott sok csodát az ő hitelenségük miatt" (Mt 13,58). Nem tudott volna csodákat tenni, ha akart volna? Természetesen, tudott volna. De Ő az emberekkel együtt akart munkálkodni.

Bárhon, bármilyen csoportban legyünk is, tudnunk kell, hogy van ennél több. Ne gondoljuk azt, hogy ott kell meghalunk. Ne gondoljuk azt, hogy felfedeztük Amerikát! Az emberek nagyon meglepődnek. Vannak bizonyos igeversék a Bibliában, pl. "Aki elkezdte bennetek a jót, elvégzi Krisztus Jézusnak napjára." Hogyan kell értelmezni ezt az Igét? Láttam olyanokat, akik megtértek az Úr Jézushoz, de az életük végén roncsok voltak. Láttatok ilyen embereket? A kereszténység tele van olyan emberekkel, akik megtértek az Úr Jézushoz, de egész egyszerűen nem fejlődtek. Nem jutottak oda, hogy hasznos eszközök legyenek az Úr kezében, akiket Ő felhasználhat. Pedig száz százalék, hogy megtértek az Úrhoz. Találkoztam olyan emberrel, aki elmesélte, hogyan tért meg, és azt mondtam, életemben ilyen történetet nem hallottam! De az élete végén teljes roncs volt. Hogyan lehetséges ez? Nem lenne igaz az Ő Igéje? Ha akarjuk, ha nem, Ő akkor is véghezviszi ezt a munkáját? Itteni gyülekezetekben hallottam, hogy a legfontosabb dolog az elhívás: ha Ő elhívott téged, akkor el is végzi benned az Ő munkáját. Így van ez a dolog?

Mi a mi felelősségünk ebben a dologban? Mert ahhoz, hogy végcélba érijél, felelősséged van benne. Eljuthatunk egy bizonyos helyre, de ahhoz, hogy oda eljussunk, hogy az életünk végén azt halljuk az Úrtól: "jól vagyon, jó és hű szolgálóm, kevesen voltak hű, többre bízlak ezután" - ez egy nagy csoda. Hogy

elérj a végcélba, és amikor az Úr jön, megdicsérjen téged - ez rendkívüli dolog! Ne gondoljuk azt, hogy a végén, majd valami csoda folytán ez megtörténik bennünk.

Amikor a Lukács 17,32-ben azt mondja az Úr Jézus, "Emlékezzetek Lót feleségére" - tudjátok, hogyan folytatódik a fejezet? Amikor az Úr eljön, akkor fény derül arra, hogy a te szívednek mi a kincse. Egyetlen hátra tekintés nagyon sokba fog kerülni. Nem arról van szó, hogy a pokolba jutsz. Hanem felszínre jön az, hogy mi van a te szívedben, és ez a te egész addigi életeddel van kapcsolatban. Ez volt a helyzet Lót feleségének esetében is. Az angyal azt mondta nekik, ne nézzetek vissza. Lót felesége hátra tekintett, és sóbálvánnyá lett. Lukács azt írja: "Emlékezzetek Lót feleségére." És utána jön az az ígérés, hogy "Az egyik felvétetik, a másik ott hagyatik." Ha a te kincsed itt van, akkor az egyik felvétetik, a másik ott hagyatik. Nagyon komoly ez a dolog.

Aki kegyelmet kapott, és aki megértette, hogy mit jelent a kegyelem, az a kegyelem által kell, hogy éljen. Nem csak annyi, hogy megtaláltuk az üdvözítő kegyelmet, hanem ha megtaláltuk, ezáltal kell, hogy éljünk. Mert az a rabszolga, aki egy minát kapott, és elrejtette, amikor megjött az Ura, elővette, és azt mondta, itt van a te pénzed, érintetlenül (Lk 19,12-24). Egészen addig, amíg visszajött az Ura, eltéve tartotta, és nem használta, kegyelem nélkül élt. És az ura nagyon megharagudott rá. Megkaphatod ezt az első, üdvözítő kegyelmet, és megértheted, hogy kegyelem által tartattál meg, de utána, ahhoz, hogy szentté legyünk, a kegyelem által kell élnünk. Kegyelem által tudjuk szeretni a testvéreket, és kegyelem által tudunk megbocsátani - mindent a kegyelem által. Mi a kegyelem sáfárai vagyunk. Felelősek vagyunk azért, ahogyan a kegyelemmel sáfárkodunk. Akárhogy sáfárkodhatunk vele? Vajon az Úr Jézus eljöveteleig élhetünk magunknak, a magunk érdekeit szem előtt tartva?

Amikor az ura látta, hogy a sáfár nem helyesen bánik az ő vagyonával, magához hívatta, és azt mondta neki: "Adj számat sáfárságodról, mert nem lehetsz tovább sáfár" (Lk 16,2). Mi ennek a kegyelemnek vagyunk a sáfárai, és felelősek vagyunk azért, hogy hogyan sáfárkodunk vele. Megtörténhet az életünkben, hogy egy adott pillanatban az Úr azt mondja, nem lehetünk tovább sáfárok. Láttátok, mit ír az Ige azokról, akik hajótörést szenvedtek a hitben? Azt jelenti, vége. Az Úr legyen kegyelmes hozzánk, hogy tudjuk ezt megérteni, és aszerint élni. Ezeket azért mondtam el, hogy láthassuk, hogy mennyire komoly dolog ez.

Olyan időket élünk, amikor nagyon sokat prédikálnak a szabadságról. De miért kell, hogy szabadok legyünk? Mire legyünk szabadok? Hogy szabadok legyünk a bűntől? De miért szabaduljunk meg a bűntől? Hogy megszabaduljunk önmagunktól? De miért szabaduljunk meg önmagunktól? Mi célból?

Hogy NEKI SZOLGÁLJUNK. Ezért. Ha ennek csak az egyik felét hangsúlyozzuk, hogy szabadok legyünk, de miért legyünk szabadok? Az a rabszolga, akinek az ura hét év után azt mondta neki, hogy szabad, elmehet, de ő azt mondta az urának, hogy szereti őt, szereti a családot, amit ő adott neki, nem akar elmenni innen, akkor maradhatott, és mondhatta azt: egész életemben az ő rabszolgája maradok - szeretetből. Ezért lettünk megszabadítva: hogy szeretetből való rabszolgák legyünk. Az Úr munkálkodjon az életünkben, hogy helyesen értsük meg ezeket a dolgokat. Mert rendkívül fontos, hogy ezt megértsük.

~ ~ ~

Nem válaszoltam arra a kérdésre - mert nagyon sok időt vett volna igénybe -, hogy mit jelent az a dolog, hogy Ő elvégzi az Ő munkáját a Krisztus Jézus napjára. Ez az Ige természetesen igaz, de meg kell értenünk, hogy mit is jelent. Az Úr semmit sem tesz a mi együttműködésünk nélkül. És a Filippibeliekhez írt levélben, ahol ezt mondja, Fil 1,6-7 "Ezért meg vagyok győződve arról, hogy aki elkezdte bennetek a jó munkát, elvégzi a Krisztus Jézus napjáig. Méltó dolog így gondolkoznom mindnyájatokról, mert szívemben hordozlak titeket, mint akik mind az én fogságomban, mind az evangélium védelmében és

megerősítésében mindnyájan részestársaim vagytok a nekem adott kegyelemben." Méltó dolog így gondolkoznom, azért, mert az evangélium védelmében és megerősítésében mindnyájan részestársaim vagytok. És emiatt igaz. De ne gondoljuk azt, hogy ha mi passzívak vagyunk, akkor ez az igevers be fog teljesedni a mi életünkben. 'Én nyugodtan aludhatok, az Úr meg majd elvégzi az Ő munkáját az én életemben' - ez nem így működik.

~ ~ ~

Az Urat nem tudjuk egyedül követni, hanem azokkal együtt kell ezt tennünk, akik tiszta szívből keresik az Urat. Kik ezek, akik az Urat tiszta szívből hívják segítségül? Ha a te szíved tiszta, akkor látod Istent, és nem a problémákat, nem a nehézségeket látod. Amikor beszélgetsz egy emberrel, akkor nagyon hamar kiderül, hogy mit lát ő. Az utolsó időkben arra vagyunk elhívva, hogy azokkal együtt keressük az Urat, akiknek a szívük tiszta, akik tiszta szívből keresik Őt. Nem élhetünk le egy életet azokkal harcolva, akik másképpen látják a dolgokat. Húzzuk őket, hogy lássátok ti is így. Ezt nem lehet így. Látnunk kell azt, hogy kik azok, akik tiszta szívből keresik az Urat, és hogy megtisztítsuk magunkat minden dologtól. A Filippi 1,10-ben, ahol azt mondja, hogy "tiszták és feddhetetlenek legyetek a Krisztus napjára," arról beszél, hogy ne legyél összekeveredve más dolgokkal, hanem tiszta legyél. Itt nem arról a tisztaságról van szó, amit a vér ad. Hanem inkább megtisztításról beszél, hogy ne legyél összekeveredve mindenféle dologgal, hanem a szellemi életed legyen tiszta. Ez nem egy egyszerű dolog. Azért imádkozunk, hogy minél több olyan személy legyen, aki ezt teszi.